

El conreu de la cultura

No cal que ho digui, però estem d'aniversari. Vint-i-cinc anys del suplement Cultura, al qual he estat contribuint amb ressenyes de llibres de ciència i de divulgació científica des del 2007, 130 en total. No les havia comptat mai fins ara, i he quedat momentàniament paralytitzat en veure el volum de llibres d'aquesta temàtica que he llegit –i no tots han acabat en ressenya.

Haig de reconèixer que sento debilitat per la ciència –de fet aquesta és la meua professió, en la seva vessant biològica, genètica i neurocientífica– i per comunicar-la –la mateixa que sento també per l'assaig filosòfic, la poesia i el teatre–. Una amalgama estranya, potser, però de fet, si considerem que la paraula *cultura* deriva de *colere*, cultivar o conrear, de sobte, si més no per a mi, adquireix tot el seu sentit.

Perquè el fet de conrear la terra té relació directa amb la tecnologia, la biologia, la geologia, el medi ambient i la ciència en general; i com la literatura, la filosofia, el teatre, la poesia, el còmic, el cinema, etcètera, són acti-

vitats exclusivament humanes, possibles gràcies a l'evolució d'un cervell mutant fortament condicionat per la selecció natural que ens distingeix de la resta d'animals. És aquesta combinació tan *humana*, però amb moltíssims més ingredients, la que ha convertit el suplement Cultura en tot un referent, per ser

degustat lentament i viure en primera persona la cultura i la seva constant i necessària evolució. Felicitats a tots, articulistes, editors i, molt especialment, lectors, passats i presents. Sense cultura deixaríem no només de ser humans, sinó també, i és encara pitjor, persones. *